

בחיפה מכיר אותה

כל ילד: ציונה גסט,

ימאית, במאית,

שחקנית,

טרמפיסטית

בינלאומית,

בעלת בוטיק

וסתם עושה חיים

שאו נס ציונה

והעשירים החדשים אומנם מחזיקים בי- בתים נוסח סביון ובמכוניות נוסח פלאטין שרון, אך נותרו חיפאים בדם, ולמרות שהם מסתובבים חופשי בין רומא, פאריס ולונדון, קופצים לגניורוק וללוסיאנג'לס כדי לספוג קצת אוויר חוצלארץ ואפילו מבלים מדי פעם בתל-אביב, הם עדיין מתקשים לעכל את אחת הדיירות החד- שות של שכונת היוקרה שלהם.

זוהי ציונה גסט, ואין בחיפה ילד שאיי- נו יודע מיהי. ציונה היא מוסד ו"הקיוסק" שלה (כך היא מכנה חנותה הקטנה שבמרכז כו הכרמל, שם היא מוכרת, בצד סמרי- טוטים אופנתיים. גם חפצי-אמנות ורהי- טים עתיקים). הוא מקום המיפגש של הי-

חיפה האדומה החליפה כבר מזמן את ציבעה המקורי, ויש אומרים כי הפעמים היחידות שבה חוזר הסומק ל- לחייה הן כאשר מזכירים לכרמל את עברו הסוציאליסטי, והוא מסמיק מבושה. אך יחד עם זאת נשארה חיפה, במעמקי ליבה, עיירה קטנה המחולקת לשלושה: העיר התחתית, הדר והכרמל.

ושם, על הכרמל, בנו מיגדל שראשו בי- שמיים והוא המסמל את מיקומה המדויק של אוניברסיטת חיפה. לא הרחק מן המיג- דל, שכונת היוקרה דניה: בתי-פאר הי- פורים על צלע ההר ובחזיתם מכוניות אמריקאיות. כאן גרים העשירים החד- שים. הוותיקים מתגוררים עדיין באחוזה.

שמה כפ ציונה גסט, בת-בלייגיל, שמה פס על כל העולם. עושה ככל העולה על רוחה, כשהתחשק לה לשוטט בעולם ציפצפה על העובדה שהיא אשה נשואה ואם לתינוקת. נסעה לשבועיים לאירופה וחזרה כעבור שנה.

הבמאית ציונה גסט מביימת קבוצת שחקנים להצגת הילדים שלה. היא שימשה בי- משך 15 שנים כמנהלת הצגות ועוזרת-במאי בתיאטרון חיפה. אך נאלצה לביים מחזק לעיר ואז גם התפטרה.

השחקנית ציונה גסט (מימין) עם אחי גרוטס (משמאל), כשהיתה חברה ברביעיית הבנות של **מעדון התיאטרון** החיפאי. ציונה נזכרת בנוסטאלגיה בתקופה זו, אך טוענת כי היא שמחה שנפטרה מהמיקצוע הזה.

הימאית ציונה גסט בחברת עמיתיה, על אוניית-הנוסעים **תיאודור הרצל**. ציונה עבדה על האונייה שנה שלמה ובעלה מזה 25 שנה, אריה, מנכ"ל חברת-ספנות, טיפל בילדה.